

UAB
Universitat de Barcelona
Humanitats

A J.A. Goytisolo, poesia sempre viva

604P/2299
L'endemà del teu sant i 61 aniversari del
bombardeig que va assassinar la mare,

he anat al carrer de Marià Cubí on ahir
vas caure mentre tractaves d'arreglar la
persiana d'una finestra. Això és el que
m'han dit uns veïns, estranyats de veu-
re'm tanta estona palplantat davant el
teu darrer poema, escrit en l'asfalt amb
unes gotes de sang.

Moltes gràcies per tot, poeta de de-
bò!

Crec més en un sol vers sortit del
cor, que en tots els diaris plegats do-
nant per segura la hipòtesi d'un suï-
cidi. Els paletes de la paraula teniu la
divina mania de fer rimar vida i ale-
gria. Els poetes no moriu mai, tot i que
podríeu confondre una finestra amb
un mirall, sense saber en aquell mo-
ment a quina paret tocar.

Records a la Júlia, Goyti. Quina dona
més dona, la teva mare!

.....

JOSEP TARROJA PLANAS
Barcelona - 4-4-99